

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu BIURO RADY DYSZYPLINY NAUKI MEDYCZNE	
wpł. dnia	20-02-2023
L. dz. RN-BM/	251

Kraków, 07.02.2023

Dr hab. Marta Banach
Kierownik Pracowni Neurofizjologii Klinicznej
Katedry i Kliniki Neurologii
Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego

WIDL
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSZYPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodniczący
prof. dr hab. Agnieszka Halań

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu

RPW/2306/2023 P
Data:2023-02-20

21.02.23

Ocena dorobku naukowego w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

dr n. med. Edyty Dziadkowiak

**adiunkta Katedry i Kliniki Neurologii Wydziału Lekarskiego
Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu**

Rozwój zawodowy

Pani dr n. med. Edyta Dziadkowiak jest absolwentką Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, gdzie w 2000 r. uzyskała dyplom lekarza medycyny. Egzamin specjalizacyjny w zakresie neurologii zdała w 2007 r. Stopień naukowy doktora nauk medycznych został nadany lek. med. Edycie Dziadkowiak uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu w 2011 r. na podstawie rozprawy zatytułowanej „Wpływ padaczki i diagnostycznych prób aktywacyjnych na parametry wzrokowych i słuchowych pniowych potencjałów wywołanych”. Promotorem pracy był prof. dr hab. Ryszard Podemski.

Pani Doktor pogłębiała swoje umiejętności w obszarze elektrofizjologii, której poświęciła się zawodowo i naukowo. W 2018 r. uzyskała licencję w zakresie umiejętności oceny i opisywania badań elektromiograficznych, wydaną przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej.

Od 2019 r. jest adiunktem dydaktyczno-badawczym w Klinice Neurologii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu i starszym asystentem na etacie Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego.

Dr n. med. Edyta Dziadkowiak jest doświadczonym neurologiem, a praktyczną wiedzę zdobyła, odbywając w latach 2002–2007 staż rezydencki w Klinice Neurologii, z siedzibą w szpitalu im. T. Marciniaka we Wrocławiu, a następnie w latach 2007–2009 pracując jako asystent Oddziału Neurologii z Pododdziałem Udarowym szpitala.

Zdobyte kwalifikacje w elektrofizjologii i neurologii oraz uzyskany stopień doktora nauk medycznych wytyczyły dalszą drogę w jej działalności naukowej i dydaktycznej.

Ocena dorobku naukowego

Kandydatka uczestniczyła w czterech projektach naukowych jako członek zespołu, a w jednym jako kierownik projektu.

Na uwagę zasługuje niewątpliwie projekt realizowany w 2021 r., w którym była głównym wykonawcą – „Analiza mechanizmów immunocytochemicznych, strukturalnych i elektrofizjologicznych u pacjentów z autoimmunologicznym zajęciem obwodowego układu nerwowego i mięśni”, przeprowadzony w ramach współpracy Katedry i Kliniki Neurologii, Katedry Morfologii i Embriologii Człowieka Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu oraz Laboratorium Immunopatologii Zakładu Terapii Doświadczalnej Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu.

W dobie dynamicznego rozwoju biologii molekularnej badania immunocytochemiczne mają istotne znaczenie w diagnostyce neurologicznych schorzeń autoimmunologicznych. Badania elektrofizjologiczne umożliwiają obiektywną ocenę czynności bioelektrycznej układu nerwowego oraz charakteryzują się dużą czułością diagnostyczną.

Innymi obszarami naukowych zainteresowań dr Edyty Dziadkowiak były prace dotyczące:

- zastosowania badań neuroelektrofizjologicznych (ze szczególnym uwzględnieniem multimodalnych potencjałów wywołanych) w ocenie subklinicznej dysfunkcji ośrodkowego układu nerwowego w przebiegu pierwotnego zespołu Sjögrena,
- charakterystyka kliniczna i etiologia chorób naczyniowych mózgu,

- charakterystyka patomechanizmu padaczki,
- charakterystyka rzadkich schorzeń neurologicznych,
- analiza zaburzeń funkcji poznawczych.

Projekty te zaowocowały licznymi publikacjami w czasopismach krajowych i zagranicznych. W 9 z tych prac Habilitantka jest pierwszym autorem.

Sumaryczny IF z tych prac wynosi 56,509, łączna liczba punktów MNiSW 1476,0 pkt. Jest to niezwykle interesujący dorobek naukowy, który potwierdza, że Kandydatka jest aktywnym i twórczym naukowcem, bardzo dobrze zorientowanym w aktualnych trendach naukowych i świetnie współpracującym w zespołach naukowych.

W podsumowaniu, na dorobek naukowy dr Edyty Dziadkowiak składa się 48 publikacji, w tym:

- 27 prac oryginalnych, w tym 25 z IF,
- 8 prac poglądowych, w tym 5 z IF,
- 12 opisów przypadków, w tym 8 z IF,
- 1 listy naukowe do redakcji, w tym 1 z IF,
- 30 streszczeń zjazdowych, w tym 18 na konferencjach międzynarodowych.

Za dorobek naukowy habilitantka uzyskała łącznie 2056 punktów KBN/MNiSW. Sumaryczny IF (JCR) zgodnie z rokiem opublikowania wynosi 82,084; liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science – 68, bez autocytowań – 64; Indeks Hirscha 5.

Powyższy dorobek spełnia kryteria stawiane kandydatom na stopień doktora habilitowanego.

Ocena osiągnięcia naukowego zgłoszonego do postępowania habilitacyjnego

Doktor Edyta Dziadkowiak przedstawiła cykl powiązanych tematycznie publikacji pod wspólnym tytułem: **„Zastosowanie wybranych metod elektrofizjologicznych i molekularnych do oceny zajęcia układu nerwowego w przebiegu schorzeń autoimmunologicznych”**, co stanowi osiągnięcie naukowe wynikające z zapisu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.). Niniejsze osiągnięcie zostało udokumentowane cyklem 5 prac oryginalnych i 1 pracy poglądowej, które zostały opublikowane w

recenzowanych czasopismach o sumarycznym współczynniku oddziaływania IF 25,575 oraz liczbie punktów MNiSW 580,00. W przedstawionych wszystkich pracach stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitantka jest pierwszym autorem. Publikacje zaliczają się do dziedziny nauk podstawowych i prezentują wybrane zagadnienia kliniczno-elektrofizjologiczne.

Prace dotyczą problematyki zastosowania metod elektrofizjologicznych i molekularnych w wybranych schorzeniach układu nerwowego o podłożu autoimmunologicznym (przewlekła zapalna poliradikuloneuropatia demielinizacyjna, miastenia, padaczka o podłożu autoimmunologicznym oraz zespół klinicznie izolowany/stwardnienie rozsiane) i są ściśle związane z zainteresowaniami naukowymi Kandydatki.

Założeniem cyklu prac było wykazanie korelacji parametrów elektrofizjologicznych z wynikami badań molekularnych. Celem była ocena przydatności badanych parametrów do lepszego poznania procesów związanych z patogenezą schorzeń a także w prognozowania i monitorowania ich aktywności w odniesieniu do indywidualizacji postępowania diagnostycznego i terapeutycznego.

W pracy poglądowej **„Pathophysiology of the different clinical phenotypes of chronic inflammatory demyelinating polyradiculoneuropathy (CIDP)”**, która stanowi wstęp do kolejnych dwóch prac, przedstawiono aktualny stan wiedzy na temat patofizjologii różnych fenotypów klinicznych przewlekłej demielinizacyjnej polineuropatii zapalnej (CIDP) oraz prowadzonych w tym zakresie badań, ze zwróceniem uwagi na kluczowe punkty procesów immunologicznych zaangażowanych w podłożę CIDP. Postępy w badaniach nad immunopatogenezą CIDP w kontekście możliwości ich praktycznego zastosowania w diagnostyce i leczeniu przyczynią się do prawidłowego rozpoznania tej neuropatii i zastosowania skutecznego leczenia.

Następnie Kandydatka omawia 2 uzupełniające się prace: **„Correlations between electrophysiological parameters, lymphocyte distribution and cytokine levels in patients with chronic demyelinating inflammatory polyneuropathy”** oraz **„Abnormality of multimodal evoked potentials in chronic inflammatory demyelinating polyradiculoneuropathy (CIDP)”**.

W pierwszej przeprowadzono analizę, w odniesieniu do wyników badań elektrofizjologicznych, rozmieszczenia subpopulacji limfocytów oraz poziomu cytokin u chorych z typową postacią CIDP przed rozpoczęciem leczenia immunoglobulinami.

Uzyskane wyniki pozwoliły na stwierdzenie, że parametry elektrofizjologiczne u chorych na CIDP są ściśle związane z procesem autoimmunologicznym. Potwierdzone korelacje wskazują, że degeneracja aksonalna może być niezależna od procesu demielinizacyjnego i spowodowana bezpośrednim naciekiem zapalnym.

Celem drugiej pracy była ocena częstości występowania ośrodkowych zaburzeń czucia i ich zależności od uszkodzenia nerwów obwodowych u chorych na CIDP. Autorzy wskazują na możliwość występowania zaburzeń czucia pochodzenia ośrodkowego, przy jednocześnie potwierdzonym uszkodzeniu korzeni. Nasilenie uszkodzenia ośrodkowego koreluje ze stopniem upośledzenia funkcji nerwów obwodowych.

Badania egzogennych potencjałów wywołanych (wzrokowe-VEP, słuchowe z pnia mózgu-BAEP, somatosensoryczne-SEP) u chorych z miastenią oraz u pacjentów z zespołem klinicznie izolowanym (clinically isolated syndrome; CIS) / stwardnieniu rozsianym (multiple sclerosis; MS) u których dodatkowo wykonano endogenne potencjały wywołane oraz testy oceniające funkcje poznawcze, miały na celu ocenę wartości prognostycznej wyników wyjściowych potencjałów wywołanych w odniesieniu do klinicznych, radiologicznych i immunologicznych wskaźników przebiegu choroby.

Wyniki swoich badań Kandydatka opublikowała w 2 artykułach naukowych: **„Myasthenia gravis – an analysis of multimodal evoked potentials”** oraz **„Multimodal evoked potentials as potential biomarkers of disease activity in patients with clinically isolated syndrome”**.

Kompleksowa analiza egzogennych potencjałów u chorych z miastenią wskazuje na objęcie procesem chorobowym nie tylko złącza nerwowo-mięśniowego, ale również dróg aferentnych obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego.

Uzyskane nieprawidłowości w wynikach pomiarów endogennych potencjałów wywołanych jako wskaźnika funkcji poznawczych zasługują na uwzględnienie w elektrofizjologicznej ocenie zajęcia ośrodkowego układu nerwowego przy pierwszej manifestacji klinicznej stwardnienia rozsianego i mogą mieć znaczenie dla prognozowania przebiegu wczesnego etapu schorzenia.

Kolejna praca – **„Occult autoimmune background for epilepsy – the preliminary study on antibodies against neuronal surface antigens”** – dotyczyła diagnostyki i analizy częstości występowania przeciwciał przeciwko antygenom powierzchniowym neuronów

(NSA-ab) u pacjentów z różnymi typami padaczki, w porównaniu z osobami z rozpoznaniem schorzeń układowych tkanki łącznej o podłożu autoimmunologicznym.

Obecność NSA-ab u pacjentów z układowymi chorobami autoimmunologicznymi może być spowodowana nieswoście nasiloną reaktywnością autoimmunologiczną i nie wykazuje jednoznacznego związku z klinicznymi ani elektrofizjologicznymi wskaźnikami zajęcia ośrodkowego układu nerwowego.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Jako nauczyciel akademicki dr n. med. Edyta Dziadkowiak jest niezwykle aktywna, od lat prowadząc zajęcia ze studentami Wydziału Lekarskiego oraz Lekarsko-Stomatologicznego. W latach 2001 – 2021 w periodyku „Vademecum Pielęgniarki i Położnej” opublikowała 17 artykułów o charakterze dydaktycznym. Jest współautorem rozdziału pt.: Padaczka w Kompendium neurologii pod redakcją Ryszarda Podemskiego. Wygłaszała liczne referaty i wykłady na posiedzeniach naukowych, zjazdach i konferencjach naukowo-szkoleniowych, m.in. podczas sesji dydaktycznych konferencji naukowych Oddziału Dolnośląskiego wygłosiła 22 wykłady.

Działalność organizacyjna, w tym w ramach towarzystw naukowych

W 1999 oraz w 2000 r. Habilitantka uczestniczyła w „International Intensive Course in Oncology” ERASMUS-Wrocław oraz w 3 szkoleniach i warsztatach dotyczących zastosowania toksyny botulinowej.

Doktor n. med. Edyta Dziadkowiak była członkiem Komitetu Organizacyjnego 17th European Congress of Clinical Neurophysiology w Warszawie oraz XI Zjazdu Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej we Wrocławiu. Pozostaje członkiem Polskiego Towarzystwa Neurologicznego (PTN) oraz Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej (PTNK).

Była członkiem zarządu, a następnie pełniła funkcję sekretarza Zarządu Oddziału Dolnośląskiego Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej. Od 2019 r. jest

sekretarzem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Neurofizjologii Klinicznej. Ta działalność dr Edyty Dziadkowiak jest szeroko znana i ceniona w środowisku polskich neurofizjologów.

Od 2020 r. jest członkiem zespołu ds. leczenia immunoglobulinami w ramach Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu.

Kandydatka opracowała liczne recenzje dla czasopism: Journal of Pediatric Neurology, Advances in Clinical and Experimental Medicine, Polski Przegląd Neurologiczny, Journal of Clinical Medicine, Bioengineered, Nutrients.

Podsumowanie

Podsumowując całokształt dokonań naukowych dr n. med. Edyty Dziadkowiak, należy odnieść się z uznaniem do konsekwencji w stosowaniu i rozwijaniu technik elektrofizjologicznych w aspekcie klinicznym i naukowym.

Działalność naukową, kliniczną i dydaktyczną dr n. med. Edyty Dziadkowiak oceniam pozytywnie. Należy docenić widoczne w jej dokonaniach niezłomne dążenie do podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych oraz statusu naukowego. Publikacje ujęte w cykl osiągnięcia naukowego mają istotne walory poznawcze i wnoszą niewątpliwy wkład w upowszechnienie i rozwój metod diagnostyki neurofizjologicznej i molekularnej.

Uzyskane wyniki mogą posłużyć do planowania dalszych, pogłębionych badań nad korelacjami elektrofizjologiczno-immunologicznymi w schorzeniach układu nerwowego. Mogą również znaleźć zastosowanie w opracowywaniu algorytmów diagnostycznych, pozwalających na lepsze scharakteryzowanie aktywności schorzeń w poszczególnych grupach chorych i sprzyjających indywidualizacji postępowania terapeutycznego.

W mojej ocenie przedstawiona do recenzji praca habilitacyjna spełnia formalne i merytoryczne wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym.

Mam zatem zaszczyt przedłożyć Radzie Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu wniosek o dopuszczenie dr n. med. Edyty Dziadkowiak do dalszych etapów w postępowaniu habilitacyjnym. Spełnia kryteria ustawy zgodnie z art.221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 poz. 478 z późn.zm.) zwanej dalej Ustawą.